

prima instanță – A. Miron
instanța de apel – A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

dosarul nr. 2rac-254/16

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Pasarela-Plus” împotriva Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 22 iunie 2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Pasarela-Plus” (SRL „Pasarela-Plus”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la încasarea datoriei în sumă de 164 010,04 lei, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 30 767,85 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 12000lei.

În motivarea acțiunii a indicat reclamantul că la 18 februarie 2013 a semnat cu Regimentul de Patrulă și Santinelă “Scut” (Inspectoratul Național de Patrulare) contractul de achiziționare a pieselor de schimb pentru automobilele de model UAZ, GAZ cu nr. 2 din 18 februarie 2013 în valoare de 394986 lei.

Menționează reclamantul că și-a îndeplinit cu bună-credință obligațiile sale contractuale, livrând în timp util și de calitate corespunzătoare la 02 decembrie 2013, 06 decembrie 2013, 11 decembrie 2013, 16 decembrie 2013 și 20 decembrie 2013 Inspectoratului Național de Patrulare la adresa mun. Chișinău, str. O. Goga 18,

marfa conform facturilor fiscale Seria FV8684995, FU5967616, FU5967617, FU5967618, FU5967619, FU5967620, FU5967621 din 02 decembrie 2013, 06 decembrie 2013, 11 decembrie 2013, 16 decembrie 2013 și 20 decembrie 2013.

Însă pînă în prezent Inspectoratului Național de Patrulare nu și-a onorat obligația privind achitarea sumei de 164 010, 04 lei pentru marfa livrată.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, reclamantul în conformitate cu pct. 11.1 al contractului nr. 2 Cod CPV: 50112100-4 din 18 februarie 2013 a expediat către pîrît o cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea sumei nominalizate pentru marfa livrată însă, pînă în prezent obligația nu a fost executată.

La 30 octombrie 2015, SRL „Pasarela-Plus” a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat încasarea de la Inspectoratul Național de Patrulare a datoriei în sumă de 164 010,04 lei, încasarea dobînzii de întîrziere, pentru fiecare zi de întîrziere, din suma datoriei, în mărime de 48 037,46 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 12 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 noiembrie 2015, s-a admis cererea de chemare în judecată a SRL „Pasarela-Plus” împotriva Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la încasarea datoriei, și s-a încasat datoria în sumă de 164 919,04 lei, dobînda de întîrziere - 48 037,46 lei și cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 6 364 lei, cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 7 000 lei, în total suma de 225 411,50 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 noiembrie 2015.

La 10 mai 2016 Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016 și a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 noiembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, a invocat recurentul că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, instanța ierarhic inferioară încălcînd și aplicînd eronat normele de drept material și procedural.

Recurentul reiterează că instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, concluziile instanței fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Mai mult susține recurentul că decizia instanței de apel contravine prevederilor art. 240 alin. (1) CPC or, Curtea de Apel Chișinău nu a apreciat argumentele Inspectoratului Național de Patrulare referitor la achitarea datoriei, precizînd că această imposibilitate nu ține de voința sa și astfel nu-i poate fi imputată ori, la încasarea dobînzii de întîrziere este necesară constatarea faptului dacă această întîrziere nu este condiționată de factorii ce nu pot fi imputați exclusiv pîrîtului.

Astfel, instanța de apel nu a aplicat nici prevederile art. 241 alin. (5) CPC în conformitate cu care, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Cu referire la art. 96 alin. (1) CPC, precizează recurentul că instanța de apel la încasarea cheltuielilor de judecată urma să stabilească dacă aceste cheltuieli au fost reale și necesare, și într-un quantum rezonabil, fiind necesară prezentarea unei liste detaliate a tuturor cheltuielilor invocate și prezentarea copiei de pe facturile de strictă evidență, emise pentru clienți-persoane juridice.

Or, la cererea de chemare în judecată înaintată reclamantul urma să anexeze și contractul de prestare a serviciilor de asistență juridică, precum și cel puțin programul pe care reprezentantul său l-a avut.

Indică recurentul, că cota dobânzii de întârziere calculată la 04 martie 2016, este de 28,50 % pentru perioada 21 octombrie 2015 – 03 martie 2016 însă conform informației oferite de BNM, începînd cu 25 februarie 2016 rata de bază stabilită de BNM constituie 19%.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat